

שאין שם קשי של הדין. שהקשותה היא וודאי קשה מצד הדין, מעת הדין הקשה, המבנה של הדין הקשה. וכשרואה שמתוקשתה מפנו הולכה, משתדל במאוזות עשה, ויתעורר הימין בשמאלי, רחמי בדין. שמצוות עשה הרי פרשוּה זהה זכריו, שהוא מצד של זה, עם זכריו רם"ח, מצד של אברם אבינו עליו השלום, שדרגתתו חסיד, כמו שבארוּך אהבת עולם אהבתיך על בנו משכתייך חסיד. שמי גורם שמתוקשתה מפנו הולכה? ש עבר על אחת משלש מאות שנים שלושים וחמש לא תעשה, שהן משמאלי, שנאמר בו זה שמי, עם י"ה -

שלש מאות שנים וחמש. החרמה נקרהת מימיינו, הקול משמאלי, וזהו מקל וחמר שמות האמצעי. גורה שווה מצד העמוד בעבדה קשה. בחמר ובלבנים - بكل וחומר. ובכל עברה בשורה - בוגריה שורה. וחורה משמאלי, שם הצר של סמאלי, שהוא ממנה על לא תעשה, והוא חמורה מצד של אל אחר חמור. קליא מימיין, שנאמר בו ובלבנים, בלבדון הולכה. ויש שהווים פך חמורה מימיין, שם חמור נוער, שנאמר בו (חבקוק) חמר מים רבים. הקליא משמאלי, שם שור מועד של נזיקין, שהוא אבי אבות של הנזיקין, הוא אש הגיהנום. אבל חמור היה אבי אבות הגיהנום. ואבל חטמאתה. ומשום זה ציריך בו חמר יומת, ונאמר בהם הדברים לא תחרש בשור ובחרם יתחנו. גורה שווה זה העמוד האמצעי, שמחלך ביןיהם מחלוקת להפריד ביניהם, והוא שווה בין ימין לשמאלי של הקרש. ומשום זה

ולאחריה רחמי, דלית תפון קישיא דין.דקושיא איה ודאקי קשה מצד הדין הקשה מבה דין קישיא. ובב' חזי דאתקשתה מינה הולכה, אשתדל בפקודין העשה, ויתעד ימינה בשמאלי, רחמי בדין. דפקודין העשה ה' אוקמה. (שמות ג ט) וזה זכריו דאייה ו'ה עם זכריו רם"ח, מטרא דאברהם אבינו עליו השלום הדראה חסיד כמה דאוקמה (ירמיה לא ב) אהבת עולם אהבתיך על בגין משכתייך חסיד. דמן גרים דאתקשייא מינה הולכה דאעבר על חד משס"ה לא תעשה, דאנון משמאלי דאתמר ביה זה שמי עם י"ה שס"ה.

חмерא אהורי מימה. קולא משמאלי, ובהאי איהו (שמות א) מקל וחמר. גורה שוה מטרא דעמדוֹ דאמצעיתא. ובהאי איהו (שמות א ז) וימרוּ את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים, بكل וחמר ובכל עבדה בשדה, בגורה שוה. וחרמרא משמאלי דתפון סטר סמא"ל דאייה ממונה על לא תעשה ואייה חמרא מטרא דאל אחר חמור.

קולא מימיינא דאתמר ביה ובלבנים בלבדון ההולכה. ואית דימא כי חמרא מימיינא, דתפון חמור נוער, דאתמר ביה (חבקוק ג ט) חמר מים רבים. קולא משמאלי דתפון שור מיעד דנזיקין, דאייה אבי אבות דנזיקין, איהו אש דגיהנום. אבל חמור איהו אבי אבות הטעמה. ובגין דא ציריך ביה חמר יתיר, ואתמר בהון (רכבים כב ז) לא תחרש בשור ובחרם ייחדו.

גורה שוה דא עמדוֹ דאמצעיתא, דאפליג בינייהו מחלוקת לאפרsha ביגיהון, ואייה שוה בין ימינה ושמאלי דקדשא. ובגין דא מחלוקת איהו עמדוֹ

מחלוקת היא הטעמוד האמצעי בין דרגות הטמאה, והוא הפרוד בינוין. והיחוד בדרגות הקדושים.

הבריתא היא השבינה משמאל, וזה שפטותם ובריהם כי בשדה מצאה. ומהשנה בצד הימין, שהיחוד שלו אין אלא מצד העמוד האמצעי. ולמה היא משנה ובריתא מצד של ימין ושמאלו? משום חמור ושור מועדים, שהם לימין ולשמאל.

התוספთא נקראה מצד הצדק, שהוא כולל כל המוספים, ומשם השכינה היא קרבן של המוספים, ובשבילו נאמר (משלי יא) יש מפזר ונוסף עוד. בו התוספთא חכמה ובינה ורעת וכל תמדות של הקדוש ברוך הוא, וממנו תוספת לאדם מערב שבת לערב שבת. והוא יום השבת, שביעי, כל הספירות נקראי בו שביעיות. וכל מי שמוסיף בו בשבת במאלים ובחנוגים, מוסיפים לו. ומהם מאכלותיו? הקרבנות של התפללה של מוסף שמוסיפים בו העם הקדוש יותר מאשר ימות החל. תוספת קדשה של קדוש, ענוג, וקראת לשבת ענוג בשלש סעודות.

ומশום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וכל הגורע גורעים לו. ועוד, השכינה נקראת פיק"ז, מצד אותו שנאמר בו במקפה ממך אל תדרש ובמקפה ממך אל פחקר. ובגלו פרשוו בעלי המשנה,

שתק, כף עליה במחשבה.

כם רועה הנאמן ואמר, סבא סבא, עלייך נאמר (ירא ט) מבני שכבה פקום. פקום בישראלי העליון עד שאין סוף לעליתה. העליונים והתחתונים מתברכים בך ומשבחים בך, שנקללו בך

דאמצעיתא, בין בריגין דמסאנו, ואיהו פרודא בינויה. ויחודא בריגין קדישין.

בריתא איהו שכינתא משמאלא, הדא הוא דכתיב (שם פסוק כ) כי בשדה מצאה. ומשנה מפטרא דימנא, דיחודא דיליה לאו אייהו אלא מפטרא דעמודא דאמצעיתא. ואמאי איהי משנה ובריתא מפטרא דימנא ושמאלא. בגין חמור ושור המועד דאנון לימיינא ושמאלא.

תוספთא אתקריאת מפטרא דעתיך, דאייה קליל כל מוספיין, ומperfין אידי שכינתא קרבן המוספיין. ובגינה אטמר (משל יא כד) יש מפזר ונוסף עוד. ביה תוספთא חכמה ובינה ורעת וכל מדות דקדושא ברייך הוاء, ומינה תוספת נשמה יתירה, דאתוסף בבר נש מעירב שבת לעירב שבת. ואיהו يوم השבת, שביעי כל ספирן אתקריאו ביה שביעיות. וכל מאן דאוסף ביה בשבת במאלין בענוגין, מוספיין ליה. ומאי מאכלות דיליה. קרבניין דעתות דמוסף, דאתוספן ביה עמא קידישא יתיר משאר יומין דחל. תוספת קדשה דקדוש ענוג (ישעה נה י) וקראת לשבת ענוג בתלת סעדמן. ובגין דא כל המוסיף מוסיפין ליה וכל הגורע גורעין לו. ועוד שכינתא אתקריאת תיק"ו, מפטרא דההוא דאטמר ביה במקפה ממך אל תדרש ובמקפה ממך אל פחקר. ובגינה אוקמונה מארי מתניתין שתקן כף עליה במחשבה.

אם רעיא מהימנא ואמר, סבא סבא עליך אטמר (ירא ט לב) מבני שכבה תקום. תלום בישראל עלאה עד דלית סוף לסליקו דילך. עלאין ומperfין מתברכין בך ומשבחין בך, דאטכלילו בך כל מדות אחוריים ובגימאים

כל המודות אחוריים ופנימיים של מקודש ברוך הוא. אמר, הרי זרפת מקהלע, אبني הקלע אליו. אמר לאותם שהולכים באור, שתררי אבן אליהם.

פתח ואמר, זרקה מקר שופר הולך סגולףא. המלאכים של האותיות, שעיליכם נאמר (ההלים כד) עשה מלאכיו רוחות משפטיו אש להט, קבלו אבני הלו שנן אש להט, קבלו אבני הלה שנן הנקודות שנקראו על שמכם, שנאמר בהם (דברים כ) אבני שלמות פבנה את מזבח ה' אללהך. אלו הם:

קמץ - קדומיא"ל מלכיא"ל צוריא"ל. פתח - פדא"ל חומיא"ל חסדייא"ל. צרי - צוריא"ל רזיא"ל יופיא"ל. סגול טטרוייה גורי"ל למו"ל. שב"א - שמעיא"ל ברכיא"ל אהניא"ל. חל"ם - חニア"ל להריא"ל מהニア"ל. חר"ק - חזקיא"ל רהטיא"ל קדושיא"ל. שער"ק - שמעועא"ל רעמא"ל קニア"ל. שער"ק - שםישיא"ל רפא"ל קדשיא"ל.

וחמשבים, אלו שיש בהם שבל להכפר בropheה, אך מעלה אותה הבת באותיות ונקדות וטעמים. שבלם הם אהבת בת הפלך לחתון שללה, להכניס אהבה ושלום וחיבור וקרבה ביניהם בכל המודות של שניהם, להקליל אותם יחד בצלם. והם קרב לסמא"ל ונחש ושבעים המ מנינים. גם רבינו שמעון המנוח הקדושה על רגלו, והעליה גדיו לרבעון העולם ואמר, רבון העולם, יהיו רצונך למת לנו אקר לוי ולכל החברים וכל הנכדים לקרב זהה, שהם מן הצד שלך, להכנס לך, קרב הזה בלי בושה לפניה, ולא זאת ממש בלי בושה לבניך ולפניהם הגבירה העליונה.

דקודשא בריך הוא. אמר ה' א זריקת קירטה. אבגין דקירטה לגבאי, אם לא פון דאלין באירא, דה' א בנא לגביהו.

פתח ואמר זרקה מקר שופר הולך סגולףא. מלאכין דאתון דעליכו אטמר (מלחים כד) עשה מלאכיו רוחות משפטיו אש להט. קבilio אבגין אלין דאנון נקודין דאתקריאו על שמכם, דאטמר בהון (דברים כ) אבני שלמות תבנה את מזבח ה' אללהך, אלין אפון.

קמץ. קדומיא"ל מלכיא"ל צורייא"ל. צרי פדא"ל חומיא"ל חסדייא"ל. צורייא"ל רזיא"ל יופיא"ל. סגול סטטוריה"ה גורייא"ל למוא"ל. חל"ם חニア"ל להריא"ל מהニア"ל. חר"ק חזקיא"ל רהטיא"ל קדושיא"ל. שער"ק שמעועא"ל רעמא"ל קニア"ל. שער"ק שםישיא"ל רפא"ל קדשיא"ל.

והמשבים, אלו דאית בהון שככל לאשתמודע באלוותא, אין סלקא לה ברטה באטון (דף ע"ב) ונקי וטעמי. דכלחו אפון רחימיו דברטה דמלכא בחתון דיליה, לאעלא רחימיו ושלמא וחבורא וקורבא בינהו, בכל מדות דתרויה לאכללא לוון בחדרא בכלחו. ואפון קרבא לסמא"ל ונחיש ושבעין ממנן.

אם רבי שמעון בויצינא קדישא על רגלי, וטליק ידיו למאי עולם ואמר, רבון עולם יהא רעו דיליה, למיחב לו פקפא לי וכל חבריא וכל העאלין בקרבא דא, דאנון מסתרא דילך לאעלא בקרבא דא בלא בסופה קפוץ, ולאפקא מפמן בלא בטופה קפוץ וקפוץ מטרוגיתא עלאה.